

същество, които искат да те осмиватъ. И ние казваме, че на всички хора имъ тръбва въздържание. Онѣзи благородни хора, които искатъ да запазятъ своя животъ, тръбва да контролиратъ онази червена сила на природата. Тъ всъкога тръбва да контролиратъ този цвѣтъ. Ама нѣкой се присмѣль надъ тебе! — Нищо. Ако ти дадешъ ходъ на тази червена краска, какво ще придобиешъ? Да допуснемъ, че нѣкой изгориъ твоята кѣща, и ти неговата, какво се ползувашъ? — Нищо. Ако нѣкой човѣкъ съзнателно изгори твоята кѣща, ти тръбва да търсишъ причината на туй изгаряне. Това показва, че той не те обича. А щомъ не те обича, тръбва да има причина за това. Ако ние, съврѣменнитѣ хора, умираме, казано ни е, че умираме отъ нѣмане на любовь.

„Койго ме люби, казва Христосъ, той ще отази моето Слово.“

Нека имаме словото Божие, че то ава ще пазимъ Божията Любовь. Тази Любовь тръбва дълбоко въ насъ да се загнѣзи. Съврѣменната наука е дала редъ факти, редъ данни за послѣдствията, които излизатъ отъ нередовния животъ. По нѣкой пѫть ме очудва своенравието на нѣкои хора. Онзи мораль, който днесъ съществува, той е даденъ отъ великите Учители, които сѫ имали откровението на цѣлия козмосъ. Този мораль е даденъ на мѣстото си, но сега, както е внесенъ вътре въ свѣта, той е изгубилъ смисъла си. Защо? — Днесъ той е само външенъ. У насъ има само едно външно благочестие. Всѣки има мораль отъ страхъ. Ние изпълняваме морала, защото има затвори, има стражари. Всички тия принудителни мѣрки ни заставятъ да живѣемъ единъ мораленъ животъ. При такова едно състояние, кой нѣма да е мораленъ? Желалъ бихъ да зная, до колко този мораль се гнѣзи вътре въ сърцата и умовете на хората отъ съврѣменния свѣтъ? За да провѣрятъ какъвъ е съврѣменния мораль, нека властъта за 10 дни, да се отегли, и да видягъ, кой какво ще направи. И нека тогава да провѣрятъ, въ 10 дни свѣтътъ дали ще бѫде по-културечъ или не. Нека направятъ единъ такъвъ опитъ и да държатъ статистика, по колко прѣстѫпления на денъ могатъ да се правятъ. Въ Англия, въ Франция, въ Аме-